॥ १४ ॥ तौरामकृष्णावेकमेवतत्त्वमित्यभिप्रेत्याह यइदमिति अजयामाययामोहिताऽजयेतिसंधिरार्षः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ अंतर्यामिकृष्ण नियुक्तस्तस्मिन्नक्रूरेमणिंन्यस्यययौअपलायत ॥ १८ ॥ गुरुःश्वशुरः तद्भ्रातारम् ॥ १९ ॥ शतयोजनमात्रगामित्वात्ततःपरंगंतुमशक्तस्तत्रपतितः

प्रत्याख्यातःसचाक्रूरंपार्ष्णिग्राहमयाचत ॥ सोऽप्याहकोविरुद्ध्येतविद्वानीश्वरयोर्बलम् ॥ १४ ॥ यइदंली लयाविश्वंसृजत्यवतिहंतिच ॥ चेष्टांविश्वसृजोयस्यनविदुर्मोहिताजया ॥ १५ ॥ यःसप्तहायनःशैलमुत्पा ट्यैकेनपाणिना ॥ दधारलीलयाबालउच्छिलींध्रमिवार्भकः ॥ १६ ॥ नमस्तस्मैभगवतेकृष्णायाद्भुतकर्म णे ॥ अनंतायादिभूतायकूटस्थायात्मनेनमः ॥ १७ ॥ प्रत्याख्यातःसतेनापिशतधन्वामहामणिम् ॥ तस्मि न्न्यस्याश्वमारुह्यशतयोजनगंययौ ॥ १८ ॥ गरुडध्वजमारुह्यरथंरामजनार्दनौ ॥ अन्वयातांमहावेगैर श्वैराजन्गुरुद्रुहम् ॥ १९ ॥ मिथिलायामुपवनेविसृज्यपतितंहयम् ॥ पद्भ्यामधावत्संत्रस्तःकृष्णोऽप्यन्वद्र वद्रुषा ॥ २० ॥ पदातेर्भगवांस्तस्यपदातिस्तिग्मनेमिना ॥ चक्रेणशिरउत्कृत्यवाससोर्व्यचिनोन्मणिम् ॥ २१ ॥ अलब्धमणिरागत्यकृष्णआहाग्रजांतिकम् ॥ वृथाहतःशतधनुर्मणिस्तत्रनविद्यते ॥ २२ ॥ तत आहबलोनूनंसमणिःशतधन्वना ॥ कस्मिंश्चित्पुरुषेन्यस्तस्तमन्वेषपुरंव्रज ॥ २३ ॥ अहंविदेहमिच्छामि द्रष्टुंप्रियतमंमम ॥ इत्युक्तामिथिलांराजन्विवेशयदुनंदनः ॥ २४ ॥ तंदृष्ट्वासहसोत्थायमैथिलःप्रीतमान सः ॥ अर्हयामासविधिवदर्हणीयंसमर्हणैः ॥ उवासतस्यांकतिचिन्मिथिलायांसमाविभुः ॥ २५ ॥ ततोऽ शिक्षद्गदांकालेधार्त्तराष्ट्रःसुयोधनः ॥ मानितःप्रीतियुक्तेनजनकेनमहात्मना ॥ २६ ॥ केशवोद्वारकामेत्य निधनंशतधन्वनः ॥ अप्राप्तिंचमणेःप्राहप्रियायाःप्रियकृद्विभुः ॥ २७ ॥

तंहयंविसृज्य ॥ २० ॥ व्यचिनोन्मृगया मास अक्रूरेमणिरस्तीतिसर्वज्ञतयाविदितार्थोऽपिरामवंचनायतथाकृतवानितिभावः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अन्वेषअन्विच्छ ॥ २३ ॥ सर्वज्ञस्यैवंवि चेष्टितंमद्वंचनायेतिमत्वागूढमन्यूराह अहमिति ॥ २४ ॥ कतिचित्समाःसंवत्सरान् ॥ २५ ॥ प्रासंगिकमाह ततइति ॥ २६ ॥ सत्यभामामप्यवंचय दितिसूचयन्नाह केशवइति ॥ २७ ॥